

Αθήνα, 30.01.2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εξωτερικών

Θέμα: «Γιατί η Ελλάδα παραμένει εκτός της Συνθήκης Απαγόρευσης των Πυρηνικών Όπλων πέντε χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της;»

Πέντε χρόνια συμπληρώθηκαν στις 22 Ιανουαρίου 2026 από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης Απαγόρευσης των Πυρηνικών Όπλων (Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons – TPNW), της πρώτης διεθνούς συνθήκης που καθιστά ρητά τα πυρηνικά όπλα παράνομα στο διεθνές δίκαιο, κατ'αντιστοιχία με τις απαγορεύσεις των χημικών και βιολογικών όπλων .

Παρά το γεγονός ότι περισσότερα από 99 κράτη έχουν ήδη προσχωρήσει στη Συνθήκη, η διεθνής κοινότητα εξακολουθεί να ζει υπό τη σκιά περίπου 12.000 πυρηνικών κεφαλών, με τον κίνδυνο ατυχήματος, λανθασμένου υπολογισμού ή ανεξέλεγκτης κλιμάκωσης να παραμένει υπαρκτός και καθημερινός . Η TPNW δεν αποτελεί απλώς μια συμβολική πρωτοβουλία, αλλά ένα εργαλείο μεταβολής των διεθνών νόρμων ασφάλειας, μετατοπίζοντας το επίκεντρο από τη λογική της αποτροπής και του φόβου προς την ανθρώπινη ασφάλεια, τη συνεργασία και την πρόληψη .

Ιδιαίτερη σημασία έχει το γεγονός ότι η Συνθήκη έχει αρχίσει να επηρεάζει ακόμη και πολιτικές κρατών που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη, καθώς απονομιμοποιεί πολιτικά, οικονομικά και ηθικά τις επενδύσεις σε πυρηνικά οπλικά συστήματα, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα το πραγματικό ανθρωπιστικό, περιβαλλοντικό και οικονομικό κόστος τους .

Η Ελλάδα, ωστόσο, εξακολουθεί να παραμένει εκτός της Συνθήκης, παρά το γεγονός ότι έχει επικυρώσει όλες τις διεθνείς συμβάσεις απαγόρευσης των λοιπών όπλων μαζικής καταστροφής και ενώ δεκάδες οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και η τοπική αυτοδιοίκηση, έχουν ταχθεί δημόσια υπέρ της προσχώρησης της χώρας. Ενδεικτικά, 98 Δήμοι και η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ) έχουν εκφράσει επίσημα τη στήριξή τους στη Συνθήκη, ενώ εκατοντάδες πόλεις διεθνώς συμμετέχουν στο διεθνές κάλεσμα “Cities Appeal” .

Σε μια περίοδο αυξημένων γεωπολιτικών εντάσεων, η επιλογή της μη συμμετοχής συνιστά όχι στάση «ρεαλισμού», αλλά αποδοχή μιας λογικής μόνιμης απειλής, η οποία αντιβαίνει τόσο στο διεθνές δίκαιο όσο και στις θεμελιώδεις αξίες της ειρήνης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Για ποιους συγκεκριμένους λόγους η Ελλάδα δεν έχει μέχρι σήμερα υπογράψει και επικυρώσει τη Συνθήκη Απαγόρευσης των Πυρηνικών Όπλων;
2. Έχει αξιολογήσει η Κυβέρνηση τις ανθρωπιστικές, περιβαλλοντικές και οικονομικές συνέπειες που συνεπάγεται η συνέχιση της πυρηνικής απειλής, όπως αυτές αναδεικνύονται ρητά από τη Συνθήκη;
3. Προτίθεται η Κυβέρνηση να επανεξετάσει τη στάση της χώρας, λαμβάνοντας υπόψη τη διεθνή δυναμική, τη στήριξη της κοινωνίας των πολιτών και της τοπικής αυτοδιοίκησης,

- καθώς και το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει ήδη προσχωρήσει σε όλες τις λοιπές διεθνείς συνθήκες απαγόρευσης όπλων μαζικής καταστροφής;
4. Σε ποιες συγκεκριμένες ενέργειες προτίθεται να προβεί ώστε η εξωτερική πολιτική της χώρας να ευθυγραμμιστεί με τις αρχές της ειρήνης, της πρόληψης συγκρούσεων και της ανθρώπινης ασφάλειας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Αχτσιόγλου Ευτυχία (Έφη)

Δρίτσας Θεόδωρος

Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

Ηλιόπουλος Αθανάσιος (Νάσος)

Τζανακόπουλος Δημήτριος

Τζούφη Μερόπη

Φωτίου Θεανώ